

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

RADA

Závěry Rady a zástupců vlád členských států zasedajících v Radě o ochraně dětí při sportu

(2019/C 419/01)

RADA A ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ ZASEDAJÍCÍ V RADĚ,

UZNÁVAJÍCE, ŽE:

1. ochrana dětí při sportu je předpokladem pro to, aby děti sportovaly s radostí a vyrůstaly jako sportovci. Navíc by si měly během dětství osvojit aktivní životní styl. Provozování sportu v raném věku může přispět ke zdraví, životní pohodě, schopnosti pracovat a sociálnímu začlenění občanů v dlouhodobém horizontu, jakož i k rozvoji kompetencí, dovedností a znalostí, včetně aktivního občanství;
2. základem právního rámce pro ochranu dětí je čl. 19 odst. 1 Úmluvy OSN o právech dítěte⁽¹⁾. Listina základních práv Evropské unie kromě toho uznává, že děti mají právo na ochranu a péči nezbytnou pro jejich blaho. Podle článku 165 SFEU je ochrana fyzické a mravní integrity sportovců, obzvláště mladých sportovců, způsobem, jak rozvíjet evropský rozměr sportu, a tím i specifický cíl činnosti Unie v oblasti sportu;
3. ochrana dětí při sportu by měla být obecně chápána jako ochrana všech dětí před újmou, zneužíváním, násilím, vykořisťováním a zanedbáváním. Ochrana dětí zahrnuje soubor opatření, která pomáhají zajistit, aby všechny děti zapojené do sportovní činnosti získávaly pozitivní zkušenosti;
4. členské státy uznávají, že předpokladem pro zvýšení tělesné aktivity dětí je bezpečné prostředí, a v posledních letech přijaly několik konkrétních opatření ke zvýšení bezpečnosti sportovní činnosti dětí, jako například zkvalitnění právních předpisů a zavedení cílených projektů;
5. na úrovni EU si členské státy vyměňují osvědčené postupy a prostřednictvím programů Erasmus+ a Práva, rovnost a občanství je financována rozmanitá škála projektů. Práce a úsilí v této oblasti by však měly být ještě posíleny,

JSOU TOHO NÁZORU, ŽE:

6. členské státy by měly i nadále hrát klíčovou úlohu ve strategickém rozvoji politiky a zajistit, aby existoval vhodný legislativní a politický rámec pro ochranu dětí, a to i v oblasti sportu;

(¹) „Státy, které jsou smluvní stranou úmluvy, činí všechna potřebná zákonodárná, správní, sociální a výchovná opatření k ochraně dětí před jakýmkoli tělesným či duševním násilím, urážením nebo zneužíváním, včetně sexuálního zneužívání, zanedbáváním nebo nedbalým zacházením, trýzněním nebo vykořisťováním během doby, kdy jsou v péči jednoho nebo obou rodičů, zákonných zástupců nebo jakýchkoli osob starajících se o dítě.“

7. dosažení udržitelných výsledků v této oblasti vyžaduje úzkou spolupráci s vládními a nevládními organizacemi na všech úrovních. Dodatečné zdroje na podporu projektů a jiných iniciativ zaměřených na ochranu dětí při sportu mohou poskytovat program Erasmus+ a další nástroje financování EU;
8. rozvoj opatření na ochranu dětí při sportu vyžaduje spolupráci s různými odvětvími, jako je vzdělávání, zdraví, sociální služby, spravedlnost, prosazování práva a odvětví mládeže. Vyžaduje rovněž zapojení různých aktérů, včetně škol, sportovních organizací a klubů, rodin, lékařů, trenérů, učitelů, sportovních funkcionářů a vrstevníků;
9. politické pokyny vypracované mezinárodními organizacemi k odhalování, prevenci a řešení problémů týkajících se ochrany dětí při sportu by měly být šířeny, prováděny a monitorovány účinněji, ⁽²⁾

VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY, ABY V SOULADU SE ZÁSADOU SUBSIDIARITY A NA PŘÍSLUŠNÝCH ÚROVNÍCH:

10. zajistily existenci přiměřeného právního a politického rámce, včetně preventivních pozitivních opatření a ve vhodných případech sankčních postupů, který může podpořit vypracování komplexních praktických opatření určených k řešení problematiky ochrany dětí při sportu;
11. zvážily zavedení a posílení opatření ke zvyšování informovanosti a počátečního a dalšího vzdělávání a odborné přípravy – jako jsou například politické pokyny, soubory vzdělávacích nástrojů, kodexy chování, kampaně a výměna osvědčených postupů a zkušeností – zaměřených na děti, rodiny, sportovní organizace, dobrovolníky, trenéry, instruktory, učitele a pracovníky s mládeží, kteří pracují s dětmi v oblasti sportu, s cílem předcházet fyzickému i citovému násilí a zneužívání;
12. spolupracovaly se sportovními organizacemi za účelem vypracování opatření k ochraně dětí při sportu, jako jsou například vzdělávací programy, kodexy chování, monitorování a postupy pro předcházení násilí a zneužívání, včetně případných systematických kontrol záznamů v rejstříku trestů ⁽³⁾ zaměstnanců a dobrovolníků v oblasti sportu, jakož i pro účely řešení případů obvinění, provádění vhodných následných opatření a poskytování nezbytné podpory dětem;
13. přezkoumaly možnosti, pokud jde o poskytování veřejných finančních prostředků na základě závazku organizací provádět opatření na ochranu dětí při sportu;
14. zřídily komunikační kanály v oblasti ochrany dětí a mechanismy pro oznamování, které by mohly využívat děti vystavené násilí či zneužívání při sportu či osoby, které jsou jeho svědky, zvyšovaly informovanost o těchto kanálech a mechanismech a optimalizovaly účinnost již existujících komunikačních kanálů a oznamovacích mechanismů. Tyto nástroje mohou zahrnovat telefonní linky důvěry, chaty či internetové stránky,

VYZÝVAJÍ ČLENSKÉ STÁTY A KOMISI, ABY V RÁMCI SVÝCH PŘÍSLUŠNÝCH PRAVOMOCÍ:

15. v případech, kdy je to možné, shromažďovaly a sdílely údaje (v souladu s unijními a vnitrostátními právními předpisy) o násilí na dětech a zneužívání dětí a prosazovaly využívání nástrojů monitorování, které umožňují odhadnout rozšíření všech typů potenciálních hrozeb pro ochranu dětí při sportu, a aby sledovaly účinnost provádění příslušných politik a postupů;
16. podporovaly, propagovaly a šířily studie a publikace týkající se ochrany dětí při sportu;
17. podporovaly výměnu osvědčených postupů, zejména ze strany sportovních organizací a vnitrostátních orgánů, pokud jde o ochranná opatření, včetně preventivních opatření k ochraně proti sexuálnímu násilí a zneužívání, prosazování tolerantního a ohleduplného chování v oblasti sportu a o boj proti šikaně;

⁽²⁾ Například mezinárodní záruky UNICEF pro ochranu dětí v oblasti sportu (*International Safeguards for Children in Sport*, 2016), doporučení k ochraně dětí Mezinárodní aliance pro mládežnický sport (*International Alliance for Youth Sports*), iniciativa Rady Evropy *Start to Talk* (Promluv) či rámec Mezinárodního olympijského výboru pro ochranu sportovců před obtěžováním a zneužíváním ve sportu.

⁽³⁾ Směrnice 2011/93/EU o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, zejména její článek 10.

18. podporovaly spolupráci s mezinárodními vládními a nevládními organizacemi, jako je Rada Evropy a UNICEF,

VYZÝVAJÍ SPORTOVNÍ HNUTÍ, ABY:

19. ve spolupráci s členskými státy ve vhodných případech zajistilo, aby děti měly možnost bezpečně sportovat a cítily se při sportu v bezpečí, aby měly možnost se vyjádřit a aby se s nimi zacházelo spravedlivě a slušně, což napomůže budování jejich zdravého sebevědomí;
 20. ve vhodných případech zajistilo, aby v rámci všech soutěží byly zohledňovány vývojové fáze a genderová rozdílnost dětí;
 21. zavedlo vhodné ochranné postupy pro předcházení riziku, že bude dětem způsobena fyzická nebo emocionální újma;
 22. vypracovalo vzdělávací program a srozumitelné soubory pokynů a předpisů, aby se zajistilo, že sportovní organizace budou účinně řešit obavy týkající se bezpečnosti dětí, a aby přijalo opatření, jako je například jmenování nezávislého ochránce práv vázaného mlčenlivostí, který bude kontaktní osobou pro děti vystavené násilí či zneužívání při sportu;
 23. ve vhodných případech zavedlo prověřování spolehlivosti zaměstnanců a dobrovolníků v oblasti sportu, kteří pracují s dětmi, a to i v případech přeshraniční mobility, v souladu s příslušnými právními rámci;
 24. spolupracovalo s donucovacími orgány, agenturami a organizacemi odpovědnými za ochranu dětí, a to zejména za účelem podpory dětských obětí.
-

Příloha k PŘÍLOZE

A. Definice

Pro účely těchto závěrů Rady se:

1. „ochranou dětí při sportu“ rozumí zajištění ochrany všech dětí před tělesnou nebo citovou újmu, zneužíváním, násilím, vykořisťováním a zanedbáváním. Termín zahrnuje jak ochranu, tak blaho dětí;
2. „ochranou dítěte“ rozumí ochrana jednotlivce, u něhož bylo zjištěno riziko zneužití, násilí, vykořisťování nebo zanedbávání.

B. Referenční dokumenty

Při přijímání těchto závěrů Rada odkazuje především na tyto dokumenty:

Evropská unie

1. Směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků
2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii
3. Bílá kniha o sportu (2007)
4. Závěry Rady o podpoře tělesné aktivity upevňující zdraví (2012/C 393/07)
5. Doporučení Rady o podpoře zdraví upevňující tělesné aktivity ve všech odvětvích (2013/C 354/01)
6. Závěry Rady o podpoře motorických schopností a pohybových a sportovních aktivit u dětí (2015/C 417/09)
7. Doporučení skupiny odborníků týkající se ochrany mladých sportovců a zajištění práv dětí při sportu
8. *Safeguarding Children in Sport* (Ochrana dětí při sportu): orientační studie vypracovaná společností Ecorys a Thomas More University
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí
10. Listina základních práv Evropské unie, zejména článek 24
11. Směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu

Organizace spojených národů

12. Úmluva OSN o právech dítěte (1989)
13. Agenda pro udržitelný rozvoj 2030, zejména cíl 16.2 týkající se násilí páchaného na dětech
14. Mezinárodní charta tělesné výchovy, pohybové aktivity a sportu, UNESCO SHS/2015/PI/H/14 REV, <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000235409/PDF/235409eng.pdf.multi>
15. Kazaňský akční plán – mezinárodní konference ministrů a vyšších úředníků odpovědných za oblast tělesné výchovy a sportu (6. MINEPS) (Kazaň, Ruská federace, 2017) – UNESCO SHS/2017/PI/H/14 REV

Rada Evropy

16. Doporučení Výboru ministrů členským státům CM/Rec(2010)9 týkající se revidovaného znění Kodexu sportovní etiky
 17. Doporučení Výboru ministrů členským státům CM/Rec(2012)10 o ochraně dětí a mladých sportovců před nebezpečími souvisejícími s migrací
 18. Úmluva Evropy o ochraně dětí proti sexuálnímu vykořisťování a pohlavnímu zneužívání, CETS č. 201
 19. Evropská úmluva o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, CETS č. 126
 20. Úmluva Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi, CETS č. 197, Varšava 16. května 2005, s. 1–21
 21. Evropská sociální charta, CETS č. 35, revidované znění CETS č. 163
-